

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy w Legnicy, Wydział V Gospodarczy dla spraw upadłościowych i restrukturyzacyjnych

w składzie:

Przewodniczący – SSR Anna Kowalska

Protokolant – Barbara Kruk

w postępowaniu upadłościowym Zbigniew Grobla, numer PESEL 72041704517, jako osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej

po rozpoznaniu w dniu 15 lutego 2017 r. w Legnicy

na rozprawie

sprawy z urzędu w przedmiocie ustalenia planu spłaty

i ze złożonego 25 stycznia 2017 r. (k-289) wniosku upadłego o umorzenie jego zobowiązań bez ustalenia planu spłaty wierzycieli następnie zmodyfikowanego na ustalenie planu spłaty

oraz sprawy ze złożonego 26 stycznia 2017 r. wniosku syndyka o ustalenie jego wynagrodzenia

postanawia:

- I. w trybie art. 491¹⁴ Prawa upadłościowego i naprawczego w zw. z art. 491¹⁵ ust. 1 i 4 Prawa upadłościowego i naprawczego (w zw. z art. 449 Prawa restrukturyzacyjnego) ustalić następujący plan spłaty wierzycieli Zbigniewa Grobli:

Zbigniew Grobla przeznaczać będzie na zaspokojenie wierzycieli uznanych na liście wierzytelności, przekazanej przez syndyka sędziemu – komisarzowi 12 grudnia 2015 r. i zatwierdzonej postanowieniem sędziego – komisarza z 14 stycznia 2016 r., następujące kwoty:

1) jednorazowo kwotę 1131,87 (jeden tysiąc sto trzydzieści jeden złotych osiemdziesiąt siedem groszy) zł, płatną na rzecz wierzycieli ujętych na liście wierzytelności w kategorii III tj. Skarbu Państwa – Naczelnika Urzędu Skarbowego w Legnicy (poz. 2, Zw 2) kwotę 513 zł i na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych poz.3, Zw 3 kwotę 618,87 zł w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszego postanowienia,

2) miesięcznie kwotę łączną 500 zł (pięćset złotych), uiszczając z niej na rzecz:

- a) Banku Millenium S.A. (poz. 1, Zw 1) kwotę 250 zł (dwieście pięćdziesiąt złotych),
b) Wspólnoty Mieszkaniowej „Brama Trębaczy” (poz. 4, Zw 4) kwotę 250 zł (dwieście pięćdziesiąt złotych)

przez okres trzydziestu sześciu miesięcy, w terminie do ostatniego dnia miesiąca, począwszy od pierwszego miesiąca kalendarzowego przypadającego po uprawomocnieniu się niniejszego postanowienia,

- II. ustalić, że po wykonaniu przez Zbigniewa Groblę planu spłaty wierzycieli pozostała część jego zobowiązań powstałych przed ogłoszeniem upadłości – w tym uznane na liście wierzytelności (poz. 1 i 4, Zw 1 i 4) zobowiązania wobec Banku Millennium S.A. i Wspólnoty Mieszkaniowej „Brama Trębaczy” – zostanie umorzona, z wyjątkiem zobowiązań o charakterze alimentacyjnym, zobowiązań wynikających z rent z tytułu odszkodowania za wywołanie choroby, niezdolności do pracy, kalectwa lub śmierci, zobowiązań do zapłaty orzeczonych przez sąd kar grzywny, a także do wykonania obowiązku naprawienia szkody oraz zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, zobowiązań do zapłaty nawiazki lub świadczenia pieniężnego orzeczonych przez sąd jako środek karny lub środek związany z poddaniem sprawcy próbie, jak również zobowiązań do naprawienia szkody wynikającej z przestępstwa lub wykroczenia stwierdzonego prawomocnym orzeczeniem oraz zobowiązań, których upadły umyślnie nie ujawnił, jeżeli wierzyciel nie brał udziału w postępowaniu,
- III. ustalić ostateczną wysokość wynagrodzenia Adama Góreckiego jako syndyka w tym postępowaniu upadłościowym na kwotę 4667,90 zł (cztery tysiące sześćset sześćdziesiąt siedem złotych dziewięćdziesiąt groszy) brutto, obejmującą kwotę należnego od wynagrodzenia podatku od towarów i usług, określoną zgodnie z obowiązującą stawką tego podatku,
- IV. obciążyć masę upadłości kosztami postępowania upadłościowego określonymi w punkcie III.

Z /

1. Odnotować w repertorium „GU”.
2. Kal. 7 dni.
3. Zobowiązać upadłego Zbigniewa Groblę do składania Sądowi corocznie, do końca kwietnia:
 - 1) sprawozdania z wykonania planu spłaty wierzycieli za poprzedni rok kalendarzowy, w którym należy wykazać: a) osiągnięte przychody, b) spłacone kwoty, c) nabyte składniki majątkowe o wartości przekraczającej 4.000 zł,
 - 2) odpisu (lub wydruku, łącznie z Urzędowym Potwierdzeniem Odbioru) złożonego przez upadłego rocznego zeznania podatkowego
– pod rygorem wszczęcia przez Sąd postępowania w przedmiocie uchylecia planu spłaty wierzycieli.
4. po uprawomocnieniu odpis postanowienia doręczyć wierzycielom względnie ich pełnomocnikom do wiadomości

UZASADNIENIE

W piśmie złożonym 25 stycznia 2017 r. (k. 389) upadły Zbigniew Grobla wniósł o umorzenie jego zobowiązań bez ustalania planu spłaty wierzycieli. Określił przy tym, że jest osoba samotną, mieszka w wynajmowanym lokalu, koszty wynajmu wynoszą 1500 zł i aktualnie pokrywane są z kwoty wydzielonej z masy upadłości na ten cel, ma wykształcenie średnie i jest zatrudniony w niepełnym wymiarze czasu pracy z wynagrodzeniem 394,01 zł netto. W piśmie z 29.12.2016 r. (k-417), upadły oświadczył, że ma możliwość spłaty wierzycieli kategorii III, bowiem w grudniu 2016 r. otrzymał premię świąteczną w kwocie 1150 zł. Ostatecznie na rozprawie w dniu 19.01.2017 r., upadły oświadczył, że deklaruje plan spłaty dla wierzycieli łącznie po 100 zł miesięcznie na rzecz wierzycieli kategorii IV, natomiast wierzyciele kategorii III będą spłaceni jednorazowo w całości.

Zarządzeniem Przewodniczącego sądu wydanym na rozprawie 30.11.2016 r. (k. 408) doręczono wierzycielom względnie ich pełnomocnikom odpis wniosku pełnomocnika dłużnika o umorzenie zobowiązań bez planu spłaty zakreślając im termin 14 dni do ustosunkowania się do tego wniosku.

Tym samym zarządzeniem zobowiązano pełnomocnika dłużnika w terminie 21 dni do ostatecznego sprecyzowania możliwości zarobkowych dłużnika i odniesienia do tych możliwości zarobkowych, ewentualnego ustalenia planu spłaty wierzycieli.

W piśmie z 29.09.2016 r. (k. 352) syndyk zaznaczył, że po wykonaniu odrębnego planu podziału, upadły nie dysponuje żadnym majątkiem umożliwiającym przygotowanie i wykonanie ostatecznego planu podziału funduszy masy upadłości, a wierzycielności upadłego powinny być umorzone. Oświadczenie syndyka zostało doręczone wierzycielom lub ich pełnomocnikom zarządzeniem przewodniczącego sądu z 25.10.2016 r.

W reakcji na zarządzenie przewodniczącego oświadczenia złożyli następujący wierzyciele, którzy wnieśli o ustalenie planu spłaty dla upadłego:

- Wspólnota Mieszkaniowa „Brama Trębaczy” (k-387),
- Bank Millenium S.A. (k-410)
- Skarb Państwa – Naczelnik Urzędu Skarbowego w Legnicy (k-385).

W piśmie złożonym 26.10.2016 r. (k. 381 – 382) syndyk Adam Górecki wystąpił o ustalenie jego ostatecznego wynagrodzenia za przeprowadzenie postępowania upadłościowego w kwocie 4.000 zł netto, podlegającej powiększeniu o podatek od towarów i usług. W uzasadnieniu syndyk wskazał główne kierunki swej aktywności i streścił zrealizowane działania.

Syndyk składał sprawozdania rachunkowe i sprawozdania z czynności, które sędzia komisarz zatwierdzał. W ostatnim sprawozdaniu za okres 1.10.2016-31.12.2016 r. syndyk wskazał, że stan środków zgromadzonych w masie upadłości na dzień 31.12.2016 r. wynosił 5.799,77 zł. (k-420-430). Wniosek syndyka o przyznanie wynagrodzenia sędzia – komisarz zaopiniował w całości pozytywnie, z uwagi na sprawność przeprowadzenia postępowania. Upadły nie wnosił zastrzeżeń do wniosku syndyka.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Prawomocnym postanowieniem tutejszego Sądu z 12 maja 2015 r. (sygn. akt V GU 57/ 15 of) ogłoszona została upadłość – obejmująca likwidację majątku dłużnika jako osoby

fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej – Zbigniewa Grobli, numer PESEL 72041704517. Syndykiem został wyznaczony Adam Górecki, który pełnił tę funkcję w toku całego postępowania upadłościowego.

W toku postępowania z likwidacji majątku upadłego uzyskano wypływ kwoty 300.000 zł (ze sprzedaży lokalu mieszkalnego, był to jedyny majątek dłużnika) k- 278. Lokal mieszkalny był obciążony hipoteką.

W wykonaniu odrębnego planu podziału wierzyciel hipoteczny Bank Millenium S.A. otrzymał łącznie kwotę 258.445,66 zł (akta pomocnicze Ap-3).

Z kwoty uzyskanej ze sprzedaży lokalu, na wniosek upadłego, sędzia komisarz postanowieniem z 5.07.2016 r. wydzielił na rzecz upadłego kwotę 36.000 zł na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych upadłego (k- 316-319)

Stwierdzony przez syndyka stan środków pieniężnych upadłego w chwili ogłoszenia upadłości wynosił 500 zł (por. k. 103-104).

W toku postępowania upadły utrzymywał się z wynagrodzenia z umowy o pracę w wymiarze ¼ etatu w wysokości 429 zł brutto, 369,32 zł netto. Koszty utrzymania mieszkania stanowiącego własność upadłego pokrywali jego rodzice. (k- 54, 61, 204-205, 234-234, 279-281, 321-322, 335-336, 352, 358-359, 367-368)

W grudniu 2016 r. upadły wpłacił do masy upadłości kwotę 1150 zł, którą otrzymał jako premię od pracodawcy (k- 417, 420-421)

W toku postępowania upadłościowego syndyk sporządził i przekazał sędziemu – komisarzowi 12 listopada 2015 r. listę wierzytelności (zob. k. 4, 7 – 10 w aktach pomocniczych Ap – 2), obejmującą 4 pozycje (Zw 1 – 4), którą sędzia – komisarz zatwierdził postanowieniem z 14 grudnia 2015 r. (w aktach pomocniczych Ap – 2).

Na liście syndyk uznał wierzytelności w łącznej kwocie 657.134,80, w tym 1131,87 zł w kategorii trzeciej i 656.002,93 zł w kategorii czwartej. Odsetki stanowiły 3619,05 zł

Pod pozycją 1 listy uznano wierzytelność Banku Millenium S.A. (Zw 1) w łącznej kwocie 637.175,65 zł w kategorii czwartej. Wierzytelność była zabezpieczona 2 hipotekami umownymi kaucyjnymi na nieruchomości mieszkalnej i garażu należących do upadłego, z tytułu udzielonego upadłemu kredytu hipotecznego indeksowanego we franku szwajcarskim

Pod pozycją 2 listy uznano wierzytelność Skarbu Państwa – Naczelnika Urzędu Skarbowego Wrocław Stare Miasto (Zw 2) w łącznej kwocie 513 zł w kategorii trzeciej.

Pod pozycją 3 listy została uznana wierzytelność Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (Zw 3) w łącznej kwocie 618,87 zł.

Pod pozycją 3 listy została uznana wierzytelność Wspólnoty Mieszkaniowej „Brama Trębaczy” (Zw 4) w łącznej kwocie 18.827,28 zł

W oświadczeniach umieszczonych na liście upadły zapewnił, że wierzytelności uznaje jak syndyk.

Na dzień 31 grudnia 2016 r. stan środków pieniężnych zgromadzonych w masie wynosił zaledwie 4.661,77 zł (zob. k. 420, 430). W tej sytuacji syndyk za aprobatą sędziego – komisarza odstąpił od sporządzenia ostatecznego planu podziału funduszy masy, uznając, że w rozsądnej perspektywie niemożliwe byłoby pozyskanie wpływów umożliwiających przystąpienie do podziału mogącego mieć dla wierzycieli wymierny efekt ekonomiczny.

Upadły pracuje w niepełnym wymiarze czasu pracy w firmie prowadzonej przez rodziców upadłego, korzysta z pomocy rodziców. Ma do dyspozycji samochód i telefon z firmy rodziców.

- wysłuchanie upadłego na rozprawie z 30 listopada 2016 r., k. 408

Sąd zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 491¹⁴ ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze (tekst jedn. z 2015 r. – Dz. U. poz. 233, ze zm.), stosowanej tu w postaci sprzed 1 stycznia 2016 r. na podstawie normy przejściowej z art. 449 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (tekst jedn. z 2016 r. – Dz. U. poz. 1574, ze zm.), po wykonaniu ostatecznego planu podziału, a gdy z uwagi na brak majątku upadłego plan podziału nie został sporządzony – po zatwierdzeniu listy wierzytelności, i po wysłuchaniu upadłego, syndyka i wierzycieli, sąd ustala plan spłaty wierzycieli albo w przypadkach, o których mowa w art. 491¹⁶, umarza zobowiązania upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli. Na postanowienie o ustaleniu planu spłaty wierzycieli albo umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty przysługuje zażalenie (art. 491¹⁴ ust. 2 Prawa upadłościowego i naprawczego). Uprawomocnienie się postanowienia o ustaleniu planu spłaty wierzycieli albo umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli oznacza zakończenie postępowania (art. 491¹⁴ ust. 3 Prawa upadłościowego i naprawczego).

Zgodnie z art. 491¹⁵ ust. 1 Prawa upadłościowego i naprawczego w postanowieniu o ustaleniu planu spłaty wierzycieli sąd określa, w jakim zakresie i w jakim czasie, nie dłuższym niż trzydzieści sześć miesięcy, upadły jest obowiązany spłacać zobowiązania uznane na liście wierzytelności, niewykonane w toku postępowania na podstawie planów podziału, oraz jaka część zobowiązań upadłego powstałych przed dniem ogłoszenia upadłości zostanie umorzona po wykonaniu planu spłaty wierzycieli. Zgodnie z dyspozycją art. 491¹⁵ ust. 4 Prawa upadłościowego i naprawczego Sąd nie jest związany stanowiskiem upadłego co do treści planu spłaty wierzycieli. Ustalając plan spłaty wierzycieli, sąd bierze pod uwagę możliwości zarobkowe upadłego, konieczność utrzymania upadłego i osób pozostających na jego utrzymaniu, w tym ich potrzeby mieszkaniowe, wysokość niezaspokojonych wierzytelności i realność ich zaspokojenia w przyszłości.

W art. 491²¹ ust. 2 Prawa upadłościowego i naprawczego zastrzeżono, że nie podlegają umorzeniu zobowiązania o charakterze alimentacyjnym, zobowiązania wynikające z rent z tytułu odszkodowania za wywołanie choroby, niezdolności do pracy, kalectwa lub śmierci, zobowiązania do zapłaty orzeczonych przez sąd kar grzywny, a także do wykonania obowiązku naprawienia szkody oraz zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, zobowiązania do zapłaty nawiazki lub świadczenia pieniężnego orzeczonych przez sąd jako środek karny lub środek związany z poddaniem sprawcy próbie, jak również zobowiązania do naprawienia szkody wynikającej z przestępstwa lub wykroczenia stwierdzonego prawomocnym orzeczeniem oraz zobowiązania, których upadły umyślnie nie ujawnił, jeżeli wierzyciel nie brał udziału w postępowaniu.

W niniejszej sprawie sporządzono odrębny plan podziału funduszków masy upadłości uzyskanych ze zbycia zabezpieczonych rzeczowo składników masy upadłości. Z uwagi na brak innych środków w masie upadłości odstąpiono od sporządzenia ostatecznego planu podziału z przyczyn wyżej wskazanych.

Przy ustalaniu zakresu spłat – zarówno w stosunku miesięcznym, jak i całościowo – Sąd miał na uwadze stan środków zgromadzonych w masie upadłości, możliwości zarobkowe upadłego, jego sytuację rodzinną – jest osoba samotną i realność regulowania rat planu spłaty w przyszłości. W ocenie Sądu ustalona w postanowieniu z 25 lutego 2017 r. wysokość rat miesięcznych jest adekwatna do możliwości finansowych oraz niezbędnych potrzeb życiowego utrzymania Zbigniewa Grobli.

Sąd wydając postanowienie przede wszystkim uwzględnił potencjalne możliwości zarobkowe upadłego, rozpatrywane w perspektywie trzyletniej (maksymalny okres spłaty wierzycieli przewidziany w art. 491¹⁵ ust. 1 Prawa upadłościowego i naprawczego). Według ustalonego stanu faktycznego upadły ma realną szansę poprawy swych warunków materialnych, a tym bardziej wzbogacenia się. Upadły ma 35 lat, posiada wykształcenie średnie i doświadczenie w branży handlowej, jest osobą zdrową. Aktualnie w ocenie sądu upadły nie wykorzystuje w całości swoich możliwości zarobkowych, które nie wątpliwie mogą się kształtować na poziomie od najniższej krajowej (2000 zł brutto od 1.01.2017 r.) do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej (4055 zł brutto w IV kwartale 2016 r. wg danych GUS). Doświadczenie życiowe wskazuje, że upadły nie powinien mieć problemu ze znalezieniem pracy z wynagrodzeniem 2300-2800 zł brutto. (według danych z portalu <http://www.regiopraca.pl> w styczniu 2017 r. sieć handlowa Biedronka oferuje zatrudnienie na umowę o pracę z wynagrodzeniem minimum 2300 zł brutto).

Uwzględniając, że upadły na najbliższe 2 lata ma zapewnione środki na pokrycie kosztów mieszkania (środki wydzielone przez sędziego komisarza z sumy uzyskanej ze sprzedaży lokalu mieszkalnego), nawet przy uzyskiwaniu minimalnego wynagrodzenia za pracę w pełnym wymiarze czasu pracy (ok. 1500 zł netto), będzie mógł, bez uszczerbku dla zaspokojenia swoich podstawowych potrzeb życiowych, miesięcznie przeznaczać po 500 zł na rzecz wierzycieli uznanych na liście wierzytelności w kategorii IV tj. po 250 zł na rzecz każdego z nich. Kwota jaka pozostanie upadłemu 1000 zł pozwoli na pokrycie kosztów utrzymania upadłego. Natomiast przewidywać należy, że uwagi na młody wiek upadłego – 35 lat, jego pełną zdolność do wykonywania pracy w pełnym wymiarze czasu pracy, że będzie on uzyskiwał wyższe wynagrodzenie niż minimalne, które pozwoli mu po wyczerpaniu środków otrzymanych na pokrycie kosztów mieszkania w okresie 24 miesięcy, na swobodne pokrywanie wydatków mieszkaniowych i innych kosztów utrzymania oraz realnym będzie wykonywanie przez okres 3 lat planu spłaty.

Rozważając szczegółowe kryteria ustalenia planu spłaty, określone przez ustawodawcę w art. 491¹⁵ ust. 4 zd. 2 Prawa upadłościowego i naprawczego, Sąd sięgnął również do obiektywnych, publikowanych regularnie wskaźników finansowych, znanych jako minimum egzystencji i minimum biologiczne.

Minimum egzystencji, zwane także minimum biologicznym, wyznacza poziom zaspokojenia potrzeb konsumpcyjnych, poniżej którego występuje biologiczne zagrożenie życia i rozwoju psychofizycznego człowieka. Zaspokajanie potrzeb na tym poziomie i zakresie rzeczowym umożliwia jedynie przeżycie. Oznacza to, że kategoria ta może być uznana za dolną granicę obszaru ubóstwa.

Według danych z Instytutu Pracy i Spraw Socjalnych minimum egzystencji na jedną osobę w jednoosobowym gospodarstwie domowym w 2015 r. w Polsce wynosiło 545,76 zł.

Minimum egzystencji stanowi koszyk dóbr, niezbędnych do podtrzymania funkcji życiowych człowieka i sprawności psychofizycznej. Uwzględnia on jedynie te potrzeby, których zaspokojenie nie może być odłożone w czasie, a konsumpcja niższa od tego poziomu prowadzi do biologicznego wyniszczenia oraz biologicznego zagrożenia życia i rozwoju człowieka. W skład koszyka minimum egzystencji wchodzi potrzeby mieszkaniowe (eksploatacja, wyposażenie) i artykuły żywnościowe, a ponadto odzież i obuwie (lub ich naprawa), leki, środki higieny osobistej oraz edukacja w zakresie podstawowym. Łączny koszt nabycia (zużycia) tych dóbr określa wartość koszyka, która wyznacza granicę ubóstwa skrajnego.

Minimum egzystencji jest dolnym kryterium ubóstwa, istotnie różniąc się od minimum socjalnego. Zakres i poziom zaspokajanych potrzeb na poziomie minimum socjalnego winny zapewnić takie warunki, aby umożliwić reprodukcję sił życiowych człowieka, posiadanie i wychowanie potomstwa oraz utrzymanie minimum więzi społecznych w czasie

pracy, nauki i wypoczynku. Minimum socjalne oznacza zaspokajanie potrzeb konsumpcyjnych na relatywnie niskim poziomie, ale uwzględniającym zalecenia nauki (zwłaszcza w zakresie żywienia), odpowiadającym powszechnie przyjmowanym normom obyczajowym i kulturowym (rekreacja, uczestnictwo w kulturze) oraz obowiązującym normom prawnym (między innymi w zakresie oświaty, ochrony zdrowia). Minimum socjalne jest kategorią wyznaczającą próg, poniżej którego istnieje obszar niedostatku czy ubóstwa: stanowi górną granicę tego obszaru. Przy konstruowaniu koszyka minimum socjalnego eksperci nie kierowali się zamiarem stworzenia linii ubóstwa. Chodziło raczej o wyznaczenie granicy wydatków gospodarstw domowych, mierzącej minimalnie godziwy poziom życia. Wzorzec minimum socjalnego jest więc modelem zaspokajania potrzeb na generalnie niskim poziomie, ale jeszcze wystarczającym dla reprodukcji sił vitalnych człowieka na każdym etapie jego biologicznego rozwoju, dla posiadania i wychowania potomstwa oraz dla utrzymania więzi ze społeczeństwem. W konstrukcji wzorca minimum socjalnego kluczowy jest warunek utrzymywania więzi ze społeczeństwem. Z tego względu w koszyku minimum socjalnego znajdują się nie tylko dobra służące zaspokojeniu potrzeb egzystencjalnych (żywność, odzież i obuwie, mieszkanie, ochrona zdrowia czy higiena), ale także niezbędne do wykonywania pracy (transport lokalny i łączność), kształcenia (oświata i wychowanie dzieci), utrzymywania więzi rodzinnych i kontaktów towarzyskich oraz skromnego uczestnictwa w kulturze.

Według wyliczeń Instytutu Pracy i Spraw Socjalnych wysokość takiego minimum w jednoosobowym gospodarstwie domowym we wrześniu 2016 r. wynosiło 1084,71 zł.

Szacowanie minimum socjalnego rozpoczęto na podstawie uchwały Rady Ministrów nr 165 z 1981 r. Minimum socjalne jest systematycznie liczone i publikowane przez Instytut Pracy i Spraw Socjalnych. Koszyki minimum egzystencji zostały opracowane w ramach badań nad ubóstwem w Polsce (raport IPiSS „Polska Bieda”, red. Prof. Stanisławy Golinowskiej). Szacunki minimum egzystencji na podstawie danych średniorocznych – prowadzone są w IPiSS od 1993 r. (www.ipiss.com.pl; tamże P. Kurowski, Koszyki minimum socjalnego i minimum egzystencji – dotychczasowe podejście).

Ustalenie planu spłaty przewidującego obowiązek uiszczania przez upadłego 500 zł miesięcznie na rzecz dwóch wierzycieli z kategorii IV przez okres 36 miesięcy pozwala stwierdzić, że jest to plan możliwy do wykonania przez upadłego. Realna wykonalność planu powinna motywować upadłego do regularnych płatności. Określenie zbyt wysokiej raty miesięcznej przez zbyt długi okres niekoniecznie byłoby korzystniejsze dla wierzycieli. Nadmierne obciążenie upadłego mogłoby bowiem skutkować tym, że w obliczu nagłych potrzeb życiowych zaniechałby on realizacji planu. Sąd uwzględnił potencjalne, realne możliwości zarobkowego upadłego, przy których kwota wyższa niż 500 zł miesięcznie byłaby już nie adekwatna. Wykonywanie planu spłaty i tak wymagać będzie od upadłego utrzymania dyscypliny płatniczej, zapobiegliwej oszczędności. Przede wszystkim jednak kwota raty miesięcznej ma zmotywować upadłego do jak najszybszego podjęcia pracy w pełnym wymiarze czasu pracy i samodzielnego regulowania zobowiązań, bez pomocy rodziców.

Wyznaczenie okresu spłaty wierzycieli na maksymalny okres 36 miesięcy zostało dokonane z zachowaniem równowagi pomiędzy wysokością niezaspokojonych wierzytelności i interesem wierzycieli w uzyskaniu możliwie najgłębszego w danych warunkach faktycznych zaspokojenia, a możliwościami zarobkowymi upadłego oraz realnością zaspokojenia wierzytelności w przyszłości.

Odnośnie wierzycieli z kategorii III tzw. wierzycieli publicznoprawnych ich wierzytelność w łącznej kwocie 1131,87 zł została przewidziana do spłaty jednorazowej, ze środków jakie zostały zgromadzone w masie upadłości, po uwzględnieniu, że część tych środków przeznaczona jest na pokrycie kosztów postępowania.

Spłata zadłużenia zgodnie z planem doprowadzi do zaspokojenia wierzycieli czwartej kategorii łączną kwotą 18.000 zł, w ciągu 36 miesięcy. Przypomnieć warto, że upadły na

poczet zadłużenia wynikającego z umowy kredytu hipotecznego na zakup lokalu mieszkalnego i garażu na rzecz wierzyciela – Banku Millenium, dokonał spłaty 40% wierzytelności uznanej na liście wierzytelności w ramach odrębnego planu podziału.

W wykonaniu planu spłaty zobowiązania kategorii trzeciej zostaną pokryte przez upadłego w 100%, a zobowiązania kategorii IV – w 47,8% w stosunku do Wspólnoty Mieszkaniowej Brama Trębaczy i 2,4% w stosunku do Banku Millenium S.A.

Na zakończenie należy podkreślić, że przebieg postępowania nie ujawnił podstaw do jego umorzenia w sankcyjnym trybie z art. 491¹⁰ ust. 2 lub 3 Prawa upadłościowego i naprawczego. W szczególności, nic nie wskazuje na to, aby upadły doprowadził do swojej niewypłacalności lub istotnie zwiększył jej stopień umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa (por. art. 491⁴ Prawa upadłościowego i naprawczego).

Wobec powyższego, na podstawie powołanych przepisów orzeczono jak w punkcie I sentencji postanowienia Sądu z 25 lutego 2017 r.

Stosownie do art. 491¹⁵ ust. 1 Prawa upadłościowego i naprawczego oraz art. 491²¹ ust. 2 Prawa upadłościowego i naprawczego, w postanowieniu należało także stwierdzić, że po wykonaniu przez Zbigniewa Groblę ustalonego planu spłaty wierzycieli, pozostała część jej zobowiązań powstałych przed ogłoszeniem upadłości – w tym uznane na liście wierzytelności (poz. 1 i 4, Zw 1 i 4) zobowiązanie wobec Banku Millenium S.A. i Wspólnoty Mieszkaniowej Brama Trębaczy – zostanie umorzona, z wyjątkiem zobowiązań o charakterze alimentacyjnym, zobowiązań wynikających z rent z tytułu odszkodowania za wywołanie choroby, niezdolności do pracy, kalectwa lub śmierci, zobowiązań do zapłaty orzeczonych przez sąd kar grzywny, a także do wykonania obowiązku naprawienia szkody oraz zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, zobowiązań do zapłaty nawiazki lub świadczenia pieniężnego orzeczonych przez sąd jako środek karny lub środek związany z poddaniem sprawy próbie, jak również zobowiązań do naprawienia szkody wynikającej z przestępstwa lub wykroczenia stwierdzonego prawomocnym orzeczeniem oraz zobowiązań, których upadła umyślnie nie ujawniła, jeżeli wierzyciel nie brał udziału w postępowaniu. Orzeczono o tym w punkcie II postanowienia z 25 lutego 2017 r.

Stosownie do art. 491² ust. 1 Prawa upadłościowego i naprawczego w zw. z art. 162 ust. 1 Prawa upadłościowego i naprawczego syndyk ma prawo do wynagrodzenia za swoje czynności odpowiadającego wykonanej pracy. Wynagrodzenie syndyka obowiązane do rozliczenia podatku od towarów i usług podwyższa się o kwotę podatku od towarów i usług, określoną zgodnie z obowiązującą stawką tego podatku (art. 491² ust. 1 Prawa upadłościowego i naprawczego w zw. z art. 162 ust. 6 Prawa upadłościowego i naprawczego).

Zgodnie z art. 491⁹ ust. 1 Prawa upadłościowego i naprawczego w postępowaniu upadłościowym osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej Sąd ustala wynagrodzenie syndyka, biorąc pod uwagę wysokość funduszy masy upadłości, stopień zaspokojenia wierzycieli, nakład pracy, zakres czynności podejmowanych w postępowaniu, stopień ich trudności oraz czas trwania postępowania. Wynagrodzenie syndyka ustala się w wysokości od jednej czwartej przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale roku poprzedniego, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego do jego dwukrotności (ust. 2). W szczególnie uzasadnionych przypadkach sąd może ustalić wynagrodzenie syndyka w wysokości do czterokrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 2, jeżeli jest to uzasadnione zwiększonym nakładem pracy syndyka wynikającym w szczególności ze stopnia skomplikowania postępowania oraz liczby wierzycieli (ust. 3). W przedmiocie wynagrodzenia syndyka oraz zwrotu jego wydatków orzeka sąd upadłościowy w składzie jednego sędziego zawodowego (ust. 4).

Przeciętne miesięczne wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale 2016 r. wynosiło 4.403, 78 zł (Dz. Urz. GUS z 2017 r., poz. 3), tym samym przyznane przez Sąd w punkcie III sentencji postanowienia z 25 stycznia 2017 r. wynagrodzenie syndyka w kwocie 4.667,90 zł brutto, obejmującej kwotę należnego od wynagrodzenia podatku od towarów i usług, określoną zgodnie z obowiązującą stawką tego podatku, nie przekracza limitów narzuconych w art. 491⁹ ust. 2 Prawa upadłościowego i naprawczego, a zarazem jest adekwatne w świetle szczegółowych kryteriów określonych w art. 491⁹ ust. 1, zważywszy zwłaszcza na niewątpliwe sprawne przeprowadzenie postępowania (sprzedaż nieruchomości, przygotowanie odrębnych planów podziału). Odrębnie docenić należy wklikiwość, rzetelność i terminowość syndyka w gromadzeniu, analizowaniu i przedkładaniu danych niezbędnych sądowym organom postępowania upadłościowego do jego przeprowadzenia i zakończenia.

Przyznając wynagrodzenie syndykowi, Sąd miał ponadto na względzie jednoznacznie pozytywną opinię sędziego – komisarza odnośnie przedmiotowego wniosku oraz skalę wynagrodzeń syndyków w innych postępowaniach (o podobnym stopniu skomplikowania) toczących się w okręgu jego właściwości. Upadły oświadczył, że nie zgłasza zastrzeżeń do wniosku syndyka.

Przyznana syndykowi należność, jako składnik kosztów postępowania upadłościowego, pokryta będzie z pozostających w dyspozycji syndyka środków pieniężnych masy upadłości, stosownie do art. 491² ust. 1 Prawa upadłościowego i naprawczego w zw. z art. 230 ust. 2 Prawa upadłościowego i naprawczego w zw. z art. 231 ust. 1 Prawa upadłościowego i naprawczego. Stan tych środków (31 grudnia 2016 r. było to 5.799,77 zł 8 – zob. k. 429-430) umożliwia ich poniesienie przez masę upadłości.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych przepisów orzeczono jak w sentencji postanowienia Sądu z 25 stycznia 2017 r.

Z/

- I. Odnotować w kontrolce uzasadnień.
- II. Odpis postanowienia Sądu z 25.01. 2017 r. z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wierzyciela
- III. Kal. 7 dni